

TINGHELLUKRONIKKIN
Reidar Nónfjall

1. partur

Politiska útgangsstöðið 2004

Politiska skipanin í Føroyum hevur týðning, tá hugsað verður um at skapa neyðugar karmar at virka innan fyri hjá vinnuni, húsarhaldum, borgarum og í altjóða samstarvi. Tað at skapa karmar merkir m.a. at áseta meginreglur, tilluta og býta tilfeingi, áseta prinsippir, áseta bleyt og hørd virðir, ganga undan í etikki og morali og annað. Karmar verða ofta ásettir í lógum og kunngerðum.

Tað, sum eyðkennir politiska arbeiðið í lotuni er, at ov nógv tíð verður brúkt uppá mál, sum ongi mörk flyta og hava ongan týðningin fyri, hvussu vit yvir-liva sum samfelag ella sum vinna. Hinvegin hevur lands-stýrið eitt samgonguskjal, hvørs innihald oftast verður gloymt og ikki eftirmett. Harafturat verður eitt samgonguskjal samansett í skundi og undir trýsti, og málini eru ofta ógreið og nógv týðandi mál koma ikki við í samgongu-skjali.

Landspolitiska dagsskráin seinastu tíðina er td. Forngrípa-savnið - leiðslutrupulleikar, Sjónvarpíð - ongi greið politisk signalir og byggari fyri 100 mió. kr. skeiv lög, Útjaðarvenning - leggja almennar stovnar í útjað-aran (onki um vinnumenning), Hernaðarmál - ongar krígsstøður í Evropa og tá kalda kriggi varð høvdu vit onga meining. Vant-andi liðugtgerð av landssjúkra-húsinum o.a.

Talan er um selektiv ella einstök mál, sum verða tikin burtúrur heildini og hevja til nakað, sum er út av proportiόν-um. Eg roknið við, at fjølmið-larnir ókristiskt seta dagsskránna eftir, hvat politikarar greiða teimum frá. Men hvat við, at fjølmiðlarnir gera eitt uppsøk-andi fagligt arbeiði og seta á skránda heilt onnur viðkomandi mál, sum liggja óloyst, og annars eftirlýsa politiskar vísióinir og avbjóðingar.

Tað kemur ov sjáldvan fyri, at politikarar spyrja eftir, hvat vinnan og borgarin fær fyri tær játtanir, sum veittar eru almenn-um stovnum og umvegis lóggávuna ár um ár. Hvat við avtøku av óneyðugum almennum skipanum og tænastum. Mesta

kjakið er um ein játtan er lækka ella hækka við 1% ella 2%, og hetta hendir bara einaferð um árið í desembr.

Landsstýrið hevur gjørt eitt nú bygnaðarbroytingar innan tað almenna, við at leggja aðalstýrir saman, Úrslitið visir seg sum oftast at verða, at hesar loysnir ongar sparingar hava við sær, m.a. tí, at fólk skulu varveita sítt arbeiðspláss og enn fleiri verða sett í starv tilsamans í almenna sektorinum. Ein privat fyrítøka kann ikki loyva sær at virka á henda hátt og roknað við at yvir-liva - spuringurin er um tað almenna í longdini kann yvir-liva við hesum mátanum at virka uppá. Tá so sparingar verða gjørdar er tað uttan fyrireikingar og tí við lýggja og pleniklippara og uttan mið og mál.

Tað var áhugavert at lesa eina veljararkanning herfyri um, hvat veljarin helt um higartil arbeiðið hjá samgonguni. Sum heild var veljarin væl nøgdur. Men tað stóð onki at lesa um, hvørji mál talan var um og hvat tað var, sum var gott og minni gott, og hvørji mál liggja óloyst. Sostatt kunnu slíkar kanningar virka sum ein høvdakoddi ella kunnu ikki brúkast í politiska arbeiðinum til input til betringar ella annað konstruktívt. Talan er meira um kanningar, sum eru grundaðar á kenslur og hvat ein dámar ein persón, sum politikara (i mun til verulig avrik).

Ein politisk vísióin ella eitt mál, sum hevur kravt sera nógv politiska orku í skjótt nógv ár, er sjálvstýrismálið. Talan er um eitt samfelagsmál, um tað verður samanbórið við eitt nú eina um-legging av einari stórari fyrítøku, átti at tikið 8-12 ár at umlagt.

Henda meting er grundað á allar tær grundleggjandi broytingar í samfelagnum og kravið um eitt samfelag, sum skal verða bú-skaparliga sjálvberandi - frá td. at hava fingið peningagávur í nógv ár, men hereftir skal stovna nýggjar vinnur og/ella økja framleiðsluna munandi fyri bara at halda verandi vælstandsstöði.

Sjálvstýrismálið eigur tí, út frá einum organisatoriskum og fak-ligum sjónarmiði, skjótast gjørligt at leggjast í eina fasta og langskítaða legu, og orka og tíð eigur í størri mun at brúkast at menna hetta samfelag vinnuliga og soleiðis gera samfelagið fært fyri at gerast búskaparliga sjálv-berandi komandi árin.

Ein størri og størri partur av politiska arbeiðinum minnir alt meira um kreativitet uttan implementering og ítøkjulig úrslit. Hetta verður í einum professionellum arbeiðsum-hvørvi fata sum ábygdarlest og skaðiligt. Eitt hugskot, sum ikki kann gerast veruleiki er onki vert

Tað almenna skipanina er vorðin alt meira ein passiv,

defensiv og responsetiv skipan, sum næstan bara reagerar, tá ein órelevant viðmerking verður alment sett fram (lesarabræv) og sum brúkar nógv orku at verja seg, tá kritikkur verður reistur og annars lítið og onki nýtt setur í verk.

Harafturat vísa kanningar, at politisku skipanirnar liggja lægst, tá talan er um broytingar-skjótleika í sambandi við nýskapan í mun til teknologar, vinnuna og húsarhaldini.

Frá borgar til brúkara

Fyri eini 20-30 árum síðani var vanligt, at fólk brúktu orð sum borgari, tá tosað varð um, td. hvat ein átti og hevði skyldu at gera fyri samfelagið. Ein ameri-kanskur presidentur segði tað soleiðis: *Don't ask what your country can do for you, but what you can do for your country.*

Seinastu árin uppliva vit, at tað er vorði alt meira vanligt, at borgarar í almennum saman-hangi í staðin fata seg sum brúkarar av almennum tænastum.

Tað verður nærmast dyrka, hvat ein kann krevja av almennum skipanum fyri at nøkta sín serliga tørv - nøkur fólk eintá gerast "serfrøðingar" at brúka almennar skipanir av ymiskum slag.

Í sær sjálvum er onki skeivt í at fleiri krevja sín rætt, men trupulleikin er, at tað leggur stórt illa fyri og tørvuð hjálp av ymisk slag, sjúkraviðgerð, o.a. Orsøkirnar kunnu verða polit-iskar og hugburðurin í fólkinum. Harafturat hevur stóðin á føroyska samfelagnum við sær, at tað verður størri trýst lagt á at brúka vinar- og kenningar-politikk til at útvega almennar tænastur - eisini sertænastur.

Seinnu árin eru orsøkirnar harafturat, at politikarar brúka almennar skipanir í størri mun til at fáa atkvøður og tryggja afturval - so primitivt er tað. Til seinasta lógtingsval sást hetta týðuliga millum føroyskar politikarar, har ávisur politikari mælti til at skipa lóggávu, sum einans hevði til endamáls at nøkta ein ella annan tørv hjá

nøkrum fáum fólki í einari bygd. Tað fyríkemur nær-um í øllum Dagur & Vika í lotuni, at ávisir landsstýrismenn fyri

opnum skýggja býta út almennan pening til serlig endamálg og lova nýggjar og kostnaðarmiklar tænastur. Avleiðingarnar eru hægri almennar útreiðslur, landskassahall, hægri skattatryst, men fyri politikaran kanska nakrar atkvøður og afturval. Tað, sum brúkarin ikki kemur í tankar um, roynir politikarin ofta at uppfinna og marknaðarføra.

Legg til merkis, at tá tú krevur tænastur og pening frá tí al-menna ert tú brúkarin, men tá tú skalt gjalda til landshúsarhaldið, ert tú skattaborgari. Tú skalt vísa stórsinni, tá tú gjaldir skatt til landshúsarhaldið og verða ósmæðin, tá tú krevur tænstur og pening frá tí almenna.

Legg til merkis, at tá tú krevur tænastur og pening frá tí al-menna ert tú brúkarin, men tá tú skalt gjalda til landshúsarhaldið, ert tú skattaborgari. Tú skalt vísa stórsinni, tá tú gjaldir skatt til landshúsarhaldið og verða ósmæðin, tá tú krevur tænstur og pening frá tí almenna.

aðrar framleiðslufaktorar, td. starvsfólk, rávøður og maskinur. Tað verða so at siga ongar nýggjar útflutningsvinnur settar á stovn.

Forvæntningarnir til politisku skipanina eru bæði skeivir og hava lítið við veruleikan at gera. Politikkarar skulu ikki spæla vinnulívsfólk, men í staðin skapa karmar fyri menning o.a. Hinvegin skal politiska skipanin ikki roknað við, at fyri tí, at ein vinnupolitikkur er orðaður, ja so kunnu vit fola okkum trygg.

Vinnupolitikkur

Vinnupolitikkurin ásetur spæli-reglurnar fyri, á hvørjum grundarlag ella undir hvørjum fortreytum føroysk vinna eigur at virka - eitt nú uttan almennan rakstrarstuðul og veðhald. Trupulleikin er bara, at tað gevur onga meining framhaldandi at vísa til ein vinnupolitikk ella spælireglur, tá ov fáir vinnuligir aktørar megna at virka í vinnuni ella ikki siggja fyri sær eina framtíð.

Tað er ikki gjørligt at gera upp, hvørja ávirkan vinnupolitikkurin hevur á nýskapan í vinnuni - heldur hevur hesin politikkur forðað fyri, at vit skula uppliva 1980'ini og búskaparkreppuna umaftur 1991-1995 - og alt gott um tað.

Ein møgulig búskaparlig kreppa í komandi tíðum við niðurlægging av arbeiðsplássum á fiskavirkjunum kring landið og ongin laksur til útflutnings

komandi 2-4 árin, kann ikki samanberast við kreppuna í tíðar-skeiðnum 1991-1995. Um so er, at arbeiðspláss verða flutt til td. Kina, verður talan um eina strukturella kreppu, tvs. vit fáa tað sera trupult ella verður tað ógjørligt at flyta fólk, sum eru vorðin arbeiðsleyst í fiskivinnuni til aðrar vinnur ella til nýggjar vinnur (ongar veruligar nýggjar útflutningsvinnur eru í lotuni í Føroyum).

Sostatt eigur politiska skipanin saman við vinnuni at seta sær greið strategisk vinnulig mál, heldur enn at halda áfram við fleiri og betri almennum kost-naðarmiklum tænastum. Nýggjar og betri almennar tænastur kunnu heilt einfalt ikki verk-setast uttan eina kappingarføra og burðardygga útflutnings-vinnu.

Tað er eisini neyðugt, at aðal-stýrini samskipa vinnupolitisk tiltøk og vinnupolitikkinn hjá tí almenna - alt annað er uttan virkning í einum so lítlum landi sum okkara.

Føroyar - eitt væl-virkandi demokrati

Føroyska samfelagið er sera lítið og tí koma íbúgvarnir ofta ógvuliga tætt uppá politikkarar - mæta viðkomandi á gøtuni, í svimjuhøllini, til fótbóltdyst, í samkomuhúsinum o.a. Hetta er sera gott fyri okkara demokrati og soleiðis verður politikarin partur av fólkinum. Hetta umhvørvið í samfelagnum (vinar- og kenningarpolitikkur) kann eisini hava skaðiliga ávirkan á politiska arbeiði og moralin hjá fólkinum, og á almennar skipanir, sum kunnu misnýtast.

Ein máti at forðað fyri hesum er at hava eitt embætisverk, sum kann solða vinar- og kenningar-politikkinn frá grundarlagnum fyri teimum avgerðum, sum takast skulu. Her spæla leiðslurnar í almennu umsitingini ein sera týðandi leiklut, bæði fyri, at umsitingin gerst effektiv og bílig, og fyri, at politikkarin fær eitt veruligt mótspel, sum í síðsta enda tænar samfelagnum og eisini honum sjálvum best.

Hinvegin er tað neyðugt, at føroyskir politikkar, læra at halda eina ávísar persónliga frástøðu til fólki, soleiðis at teir ikki koma til at lívga ávísar bólkir ella persónar, men heldur eiga at tæna heildini og eisini teimum, sum vilja klára seg uttan almennan figgjarligan stuðul av nøkrum slag.

Fólkagrundarlag í Føroyum

Føroyar eru í altjóða høpi eitt mikroland sæð út frá geograf-iskari stødd og fólkatali. Hetta hevur m.a. við sær eina roð av avmarkingum fyri at útínna vinnuligt virksemi og seta á stovn nýggjar vitanartungar vinnur.

Tað eigur tí at innganga í ætlanirnar um at skapa nýggjar vinnur, um vit í lotuni hava fólk og førleika í hesum landinum at uppbyggja kappingarførar útflutningsvinnur. Tí eiga vit at taka upp spurningin um loyvi hjá fleiri og betri almennum kost-naðarmiklum tænastum. Nýggjar og betri almennar tænastur kunnu heilt einfalt ikki verk-setast uttan eina kappingarføra og burðardygga útflutnings-vinnu.

Marknaðarligir tvangsformar

Samfelagið er nógv merkt av ymsum formum fyri marknaðar-ligt tvang, tvs. har tú sum borgari og kundi, fólist teg noyðdan at fylgja við og eftirgera, hvat

fyrítøkur, stovnar, leiðarar og onnur siga, at tú má gera og lurta eftir. Talan er um hesar markn-aðarligu tvangsformar: tvang til rikidømi, tvang til vøkstur, tvang til fornýggjan, tvang til informa-tión, tvang til individualitet, tvang til viðgerð av ymiskum slag, tvang til politiskar ákøðanir o.a.

Sostatt ynskir og roynir markn-aðurin at fáa okkum at taka avgerðir, sum í mest møguligan mun verða grundaðar á kenslur og ikki á rationellan hugsunar-hátt. Aktørar av ymiskum slag í samfelagnum royna dag og dagliga at leggja okkara egnu avgerðir og dómikraft uppi hendurnar á fólki, sum ynskja at pro-grammerað okkum til eina individuella ósjálvstøðuggeran og identitetsloysi.

Politikkar eru eisini umgyrdir av fólki, sum áhaldandi hótta og greiða teimum frá øllum van-lukkkum og trupulleikum, sum kunnu henda, um so er, at teir ikki varta upp við teimum bestu og dýrastu loysnunum. Tað er her, at politikarin skal hava eina leiðsluliga styrki og seta av-markingar og fáa sum mest burtur úr givnum tilfeingi.

Framhald í Tinghelluni mikudagin. Tá viðger Reidar m.a.: **Krøv kontra avmarkað tilfeingi - Leiðsla og organseringin av tí almenna - Leiðsla og organseringin av tí almenna - Virðisleiðsla - Politiskir og vinnuligir meiningismyndarar - Leiðarar ein útdoyggi-andi rasi í Føroyum - Búskaparpolitisk mál og amboð - Verketarmentan í Føroyum - Nýggj politisk evnir á skránnu.**